

ישראלי בין מקבלי ה"אוסקר" החדש מטעם איגוד השחמט האירופי

פרס "הרגלי המוזהב" לרובן דויד גונזלס גלייגו על ספרו – "שחמט"

מאת אלמוג בורשטיין, נציג ישראל לאיגוד השחמט האירופי

בסוף חודש נובמבר 2019 נערך, לראשונה בתולדות איגוד השחמט האירופי, טקס הענקת פרסי "הרגלי המוזהב" - מעין "אוסקר" שחמטי - לאנשים ולגופים שתרמו רבות לקידום השחמט באירופה ובעולם בכלל. בין הזוכים בפרסים ניתן למצוא את "אגדות השחמט" גארי קספארוב ויהודית פולגאר, אלופות העולם נונה גפרינדשוילי ומאיה צ'בורדניזה ועוד. בסה"כ הוענקו "רגלים מוזהבים" ב-12 קטגוריות, כגון שופט השחמט האירופי המצטיין (חרט חיסן, הולנד), עיתונאי השחמט האירופי הטוב ביותר (לאונטקסו גרסיה, ספרד), מגזין השחמט האירופי המהולל (New in Chess) וכמובן, הסרט האירופי המצטיין...

את הרשימה המלאה של מקבלי הפרס ניתן למצוא --- < [כאן](#) .

ברשימה המכובדת נמצא גם "נציג" ישראלי – רובן דויד גונזלס גלייגו - שקיבל את הפרס על "הספר האירופי הטוב ביותר" – "שחמט".

רובן נולד בשנת 1968 בבית החולים של הקרמלין במוסקבה עם שיתוק מוחין חמור. אחיו התאום נפטר עשרה ימים אחרי הלידה. סבו, איגנציו גלייגו, שהיה מזכ"ל המפלגה הקומוניסטית הספרדית, התבייש בו, ובגיל שנה שלח אותו לבית יתומים, והודיע לבתו, אמו של גלייגו, כי בנה נפטר. הוא נדד בין בתי ילדים לנכים ברחבי ברית המועצות בלי כל יכולת להשתמש בידיו או ברגליו, אך בניגוד לכל הסיכויים ובזכות כוח הרצון האדיר שלו הצליח לשרוד ולהיחלץ מהגורל המר

שיועד לו ואף לרכוש לעצמו מקצוע כמתכנת מחשבים (באצבע אחת), בו עבד עד שנת 2000.

בשנת 2001 פגש לראשונה את אמו והתגורר איתה במשך שמונה שנים בספרד ובגרמניה. אח"כ עבר לארה"ב, ולבסוף עלה לישראל. כיום הוא מתגורר באשקלון עם אשתו רינה ובתם סופיה. לרובן שתי בנות נוספות מנישואין קודמים.

בשנת 2002 פרסם רובן גלייגו את ספרו הראשון, "לבן על גבי שחור" – ספר אוטוביוגרפי שהדהים את קהל הקוראים בכל רחבי חבר העמים ובתוך שנים מעטות תורגם לעשרות שפות (לרבות לעברית, שבה הוצא הספר לאור בשנת 2008 על ידי ספריית הפועלים).

הספר נפתח בתיאור מזעזע של זחילה בשלג מחדרו שבמעון אל ביתן השירותים בחצר. הזנחה והתעללות היו מרכיב קבוע בחייהם של רובן והילדים הנכים האחרים. אף על פי שהסיפור מייסר, באופן משונה הוא גם אופטימי. בתוך המציאות הקשה מנשוא מוצאים הילדים חברים ויודעים אפילו ליהנות. בכוח הרצון העז שלו וגם בתבונתו מצליח רובן לנתב את החוויות לשמחת חיים.

"אני - גיבור... אם אין לך ידיים וגם לא רגליים ומלבד זאת תחבלת להיוולד יתום אז זהו. נגזר עליך או להיות גיבור עד סוף ימך או להתפגר. אני גיבור. פשוט אין לי ברירה אחרת."

המקום היחידי בו מופיעה המילה **שחמט** ב"לבן על גבי שחור" הוא הקטע הבא:
"הויקינגים הקדמונים היו הטובים שבלוחמים. לוחמים חסרי מורא, עזי רוח. ויקינג שהופל בקרב היה ממשיך להילחם... אם יתמזל מזלו עד מאוד, יוכל למות באחת. למות כשבידו רסן של סוס או מצערת של מטוס קרב, חרב או תת מקלע, פטיש נפחים או מלך מכלי השחמט."

בספרו "שחמט", שטרם תורגם לעברית ושעליו זכה גלייגו בפרס "הרגלי המוזהב", הוא מספר על שני נערים משותקים ויתומים, מיכאל ו...רובן, השותפים לחדר ב... בית אבות! רובן, בהיותו "בריא יותר", עושה את כל העבודה הגופנית בזמן שמייקל עוסק באסטרטגיות ובתכנון קדימה. זה קשה, כמעט בלתי אפשרי, אבל אין להם ברירה. איך אדם חי ומה הוא חושב כשאין לו עתיד? מה יש לו להישאר בעולם הזה שהורג אותך לאט לאט וכיצד אתה שומר על שפיות מחשבותיך כל הדרך אל "הקומה השלישית"? כשהמוות בוחה בו בפנים, מיכאל טובל לחלוטין במתמטיקה, בהיגיון וב...שחמט, ואילו רובן, נער מתבגר ותמים, מפתח רצון ברזל, כוח סבל, נחישות, אמונה, שכל חריף, שאיפה ללמוד ולהתנסות ושאר תכונות אופי ואישיות שמאפשרות לו לשרוד כנגד כל הסיכויים.

